Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ [illegible] — SIX PAGES — NGÀY THỨ BẢY 29 OCTOBRE 1932 — MÙNG 1 THÁNG MƯỜI, NĂM NHÂM-THÂN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 25

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO
Một năm .... 12$00
Sáu tháng 6.50
Ba tháng 3.50
Một số 0.06

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả bạc trước. Xin gởi ngay cho ông Nguyễn Văn Của, [illegible]. Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói · Số 203-Saigon

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN VĂN CỦA ✱ CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

DÉPÔT LÉGAL — N° A774

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet – Paris (VIIIe)

Chim mà mỏ quắp thì loài chim sợ; cá mà miệng ngoáp thì loài cá sợ; người mà ngọn lưỡi sắc-sảo thì loài người sợ.

HÀN-THI.

A LOUER

VĂN-CHƯƠNG NỮ-GIỚI

(Tiếp theo)

Có người nói: «Các thứ văn-chương thì tất phải có học-thức rộng, tư-tưởng cao, lịch-duyệt nhiều, thì mới làm được, còn đến như các thứ vãn vần, như là thơ hay là các thứ ca dao v.v., thì vì sự cảm xúc, hoặc là vì cảnh, hoặc là vì tình, tự nhiên đọc ra, mà thật là hay là khéo, tức như những câu phong-dao truyền tụng ở trong xã-hội ta, tả cảnh thì như câu: Trên trời có đám mây xanh, ở giữa mây trắng, chung quanh mây vàng. Tả tình thì như câu của người đàn-bà đi tìm chồng: Con cò lặn lội bờ sông, gánh gạo đưa chồng tiếng khóc nỉ-non, và câu của người đàn bà góa: Nửa đêm thức dậy trông trời, ngôi sao bên Bắc đã dời sang Đông, biển hồ lai láng minh mông. Lạnh lùng thay láng giềng ơi! láng giềng lạnh ít sao tôi lạnh nhiều? Đại-khái những câu như thế, đều bởi tánh tình cảm xúc, tự nhiên mà sanh ra, đều là của những người thôn phu giã-phụ ít học-thức, có cần gì phải đọc nhiều thơ người khác, phải biết đẽo gọt, mà hay đến như thế, đó tức là những câu mà người xưa gọi là thiên lại. Ba trăm bài thơ ở trong kinh Thi mà đức Khổng Tử biên chép lại đó, có phải toàn là bởi tay những bực văn-hào thi-bá đâu. Vả lại, làm thơ là bởi tài riêng, không phải nhờ học rộng biết nhiều thì làm thơ hay được. Thường thấy lắm người sức học rất tầm thường mà thơ làm rất xuất sắc, lại thấy lắm người thật có công học-vấn, điển-cố nhớ thật nhiều, thơ-cổ thuộc cũng lắm, mà lời đã quê-kệch, ý lại thật thà, thơ làm thật nhiều, kể có đến mấy trăm bài, mà chẳng có bài nào đủ cho người khác ngâm đọc cả, quả có như câu người xưa đã nói: «Lại đạo như thi hữu biệt tài» cách làm thơ cũng như lối làm quan, phải có tài riêng. Bây giờ cần gì phải học sách và đọc thơ cho nhiều, và phải dụng công đẽo dũa, rồi mới dám làm thơ. Vả lại cứ đọc thơ cho nhiều để ăn cắp của người khác, đó là một thứ bịnh chung của các nhà làm thơ, sao lại còn muốn cho người ta noi theo cái thói xấu ấy nữa.»

Phải, thơ vẫn là một thứ văn thiên-lại, nhân tình, nhân cảnh mà sanh ra, người ta đương khi trông thấy cái cảnh trí tự-nhiên của tạo-hóa, hay là vì sự phẫn uất, phiền muộn: hoặc sầu khổ, vì cảm xúc mà làm ra, tự nhiên khiến cho người nghe cảm động mà thành ra bài văn kiệt-tác, những câu thi ca như thế, không cần phải học mới làm được, mà dẫu học cũng chưa chắc đã làm được. Nhưng mà người không học mà làm được như thế, là vì ngẫu nhiên cảm xúc, trong đời người chỉ được độ một vài lần. Còn như những người tánh ham ngâm vịnh, muốn chiếm một chỗ ngồi ở trong hàng làng thơ, tất phải có công học-vấn, có công đẽo gọt, lại phải kiến-văn cho rộng, lịch-duyệt cho nhiều, thì lời lẽ mới trôi chảy, ý tứ mới rộng xa, dù là một người có giá trị ở trong làng ngâm vịnh. Còn những người học-thức không rộng mà thi ca làm ra lại lắm bài hay, là bởi có tài riêng về nghề văn vần, mà lại có công đọc thơ-văn người khác cũng nhiều, chớ không phải chỉ nhờ có thiên-tài, không cần phải dùng sức người mà làm được như thế, tục ngữ ta có câu: «Có bột mới gột nên hồ», lại có câu: «Không thầy đố mầy làm nên» tức là nghĩa thế (sách và thơ-văn của người khác cũng tức là thầy), còn đến cái tệ ăn cắp văn-thơ của người khác, đó là cái bịnh xấu riêng của số ít người, há nên vì không muốn đạo tập thơ văn của người khác, mà đành tự mình chịu chật hẹp, có phải là lẽ chánh đáng đâu. Lại còn thế nầy nữa; nước ta xưa học chữ nho, không những là các thứ thi ca phần nhiều theo lối chữ nho, mà cả các thứ tài-liệu dùng ở trong văn thơ, cũng thường dùng đến chữ nho. Vậy nếu ai muốn đóng góp phần mình vào việc xây đắp nền quốc-văn bây giờ, tưởng nên để ý nghiên-cứu những chữ tài-liệu thường dùng trong thơ-văn, để khi dùng đến không đến nỗi túng-quẫn, và khi dùng đến phải suy xét cho rõ ràng, cho khỏi sự dùng chữ sai lầm vậy.

H.T.B.

Nghỉ Lễ

Nhơn vì lễ Các Thánh Nam-Nữ (TOUSSAINT) *năm nay sa vào ngày thứ ba, nên bắt đắc dĩ Bổn báo phải làm nghỉ luôn ngày thứ hai 31 Octobre. Vậy báo L. T. T. V. số 4230 đến bữa thứ tư 2 Novembre mới xuất-bản.*

Xin các ngài độc-giả cùng lượng thứ cho.

VÌ TRẬN BÃO LỚN...

Xe-lửa Saigon - Nhatrang ngưng lại 8 ngày

Nhân trận bão hôm trước làm cho nhiều nơi bị thiệt-hại rất nhiều, nên đường xe-lửa Saigon Nhatrang phải ngưng-trệ lại 8 ngày nữa đợi sửa cho rồi, xe mới có thể thông-thương vào Saigon được.

Cũng nên nói....

Không biết rồi đây hai chữ «*Kinh tế*» nó sẽ biến thành ra cái nghĩa gì!

Đã biết tuy là một chuyện nhỏ mọn, không có quan-hệ gì mấy, thì lẽ ưng cũng nên bỏ qua đi cho rồi là phải. Nhưng [illegible] một ngày nó [illegible] quá, nghe sao cũng hữa nó càng thêm; [illegible] cái [illegible] làm khó chịu [illegible] chướng-kỳ, [illegible] nó lâu ngày chầy tháng rồi đây, nó chẳng [illegible] phải [illegible] là chữ thì [illegible], mà *nghĩa* lại chạy sang một ngả! Nên [illegible] cái lý ưng [illegible] «[illegible]» ấy, buộc tôi phải nói, mà cũng là [illegible] nói lắm.

Ấy là cái chữ «*Kinh tế*» đó!

Hai chữ nầy đâu phải là [illegible] mới mẻ gì, nó đã có từ hồi nào tới giờ rồi kia mà! Nhưng hồi nó [illegible] không phải là [illegible] thường dùng đến, nên thành ra trong dân-gian [illegible] khi được nghe thấy nó. [illegible] đến trong sách vở, báo chí, nếu không phải [illegible], thì nó cũng lấy làm khó mà ra mặt cho thường.

Kịp đến trong vòng ba năm nay, nhân gặp hồi khủng-hoảng, mà chính nó là «kinh-tế» vướng phải cái tai-nạn [illegible], người ta mới thương thương vì nó mà [illegible] nhờ kêu gọi đến luôn, cũng là sách nó ra mà bàn luận để tìm phương giải-cứu.

Thành-thử nó mới chịu xuất đầu lộ diện tự bấy giờ. Nhứt là người ta vẫn thường thấy nó rầm dậy trên các báo chí quốc-văn, khắp cả từ trong Nam ngoài Bắc!

Cho nay: hễ là một cái danh-từ nào, trong các báo-chí thường dùng đến, viết đến, lẽ tất-nhiên lâu ngày chầy tháng vì sự tai quen nghe, mắt quen thấy, trong dân-gian cũng bắt chước dùng. Bắt chước dùng, mà lại bắt chước theo trong các sách-vở báo-chí, thì là một sự hay chớ không phải một sự dở, đáng mừng chớ không phải là đáng buồn.

Nhưng lo thay cái tiếng «*kinh tế*» của ta bắt chước nói đến gần đây.

Trước kia, hồi trong xứ chưa có nạn khủng-hoảng, thì hai chữ «kinh-tế» nó vẫn còn nguyên cái nghĩa «kinh-tế», kịp đến ngày nó phải cái nạn nguy-ngập ấy, chẳng hiểu sao nó lại hóa kiếp mà biến ra cái nghĩa khác. Nói nghĩa khác, chớ cũng chưa rõ đích xác được nó muốn dạy ra cái nghĩa gì!

Đời kinh tế! — Đời gì lại gọi đời kinh-tế?

Buổi kinh-tế! — Buổi gì lại gọi buổi kinh-tế?

Thậm đến cái thứ [illegible] mà nhân hội nầy, cũng có tiếng gọi là «đi kinh-tế» Con nữa, còn nhiều lắm nữa, còn vô-số vô vàn những thứ những món có cái tiếng «kinh-tế» đi theo sau nữa. Nhớ chung đâu cho đến thầy chùa đi tụng kinh làm đám, đỡ ra nói đến giá-cả, muốn chém cho sâu và nuốt cho trôi, cũng là mượn hai chữ «kinh-tế» ra để vào chót lưỡi.

Bà-con ơi! Nói cái gì mà quái-lạ vậy, hỡi bà-con?

Nghĩa chữ «kinh-tế» là gì? Nhân đây tôi cũng làm xin cắt nghĩa dốt-dốt cái nguyên-ý của hai chữ ấy ra đây, để cho những người nào chưa hiểu rõ được biết.

«Kinh-tế» theo tiếng Pháp là *Economie politique*, hoặc nói là *Economique*. Con giải ra nghĩa tiếng ta là những nguyên-liệu làm sanh lợi về tài-chánh. Giải rất mà cho được rõ hơn, là bất cứ những điều gì, vật-sự gì mà làm ra, gây-dựng lên để cho sanh lợi.

«Kinh bang tế thế», chữ *kinh* và chữ *tế* nầy cũng là nguyên nghĩa ấy.

Như vậy, nếu ta chỉ dùng hai chữ «kinh-tế» trơn mà chỉ nghĩa rằng «khó-khăn» hoặc «khốn-đốn» thì đâu có được! Là phải nói là «kinh-tế khủng-hoảng» hay là «kinh-tế khuẩn-bách»; mà tưởng tốt hơn là ta nên dùng tiếng thường cho dễ nghe, là thời-buổi khó-khăn, làm ăn đỏ khó, như thường vậy cho xong.

Cũng nhân sẵn củi sẵn lửa đây, tôi lại làm xin giải nghĩa 2 tiếng «khủng-hoảng» mà trên báo thường dùng cho những ai chưa được hiểu rõ.

«Khủng-hoảng» theo tiếng Pháp là: *Crise, moment périlleux, décisif d'une affaire*. Như nói «kinh-tế khủng-hoảng» đó là «crise économique». Còn giải ra nghĩa tiếng ta là đáng lo sợ, hồi khốn-đốn ngặt nghèo.

Ấy cái nghĩa «kinh-tế» và «khủng-hoảng» nguyên ý của nó là như vậy, ta muốn dùng phải hiểu cho rõ rồi sẽ dùng. Tôi xin lạy sầu bà-con đừng còn nói tới cái tiếng «đi kinh-tế» nữa. Tôi buồn lắm, mà cũng là tội-nghiệp cho ngôn-ngữ ta lắm!

LÊ-QUANG-VĂN.

Một đồng bạc mua giấy số giúp học sanh Việt-Nam du-học bên Pháp

— ooo —

Tương-lai nước nhà hay dở cốt ở hạng thanh-niên và thiếu-niên hiện đương nấu sử xôi kinh, mà nhứt là ở nơi các trò du-học bên Pháp, nên mỗi khi có chuyện gì lợi hại cho học-sanh thì nước [illegible] hạp giờ [illegible] [illegible]. Nay có cuộc xổ số bên [illegible] giúp [illegible] của học-sanh Việt-Nam ta tại kinh thanh Paris, [illegible] đồng bào ở nước nhà sẽ hoan nghinh [illegible].

[illegible] kinh-tế [illegible] [illegible] trong [illegible] đồng tiền cờ bạc, rượu chè [illegible] [illegible], xuất ra [illegible] nhiều [illegible] làm [illegible] nghĩa [illegible] mất [illegible] có xổ ra [illegible] [illegible] [illegible] lòng [illegible] trông [illegible] buổi sớm mai [illegible] xem [illegible] đã [illegible] bằng [illegible] hay chơn. Ấy vậy xuất ra một đồng bạc mua một tấm giấy số giúp học-sanh Việt-Nam du học bên Pháp, dầu số của mình không trúng [illegible], cũng [illegible] [illegible] hận tiếc, bởi vì đồng bạc của mình người ta dùng mua một vài hột giống xây dựng nền «tương lai» nước nhà. Còn như Thần-tài nhà mình ủng hộ may trúng số độc-đắc hai muôn đồng thì được tiền nghĩa hậu lợi.

Số nầy bán khắp Đông-pháp, chỗ nào cũng có. Cả thảy cho trúng 137 số, [illegible] 90.000$

Những số trúng

1 số trúng	20.000$ —	20.000$
2 số trúng	10.000 , —	20.000 ,
4 số trúng	5.000 , —	20.000 ,
10 số trúng	1.000 , —	10.000 ,
[illegible] số trúng	500 , —	10.000 ,
[illegible] số trúng	100 , —	10.000 .
137 số trúng		90.000$

Nhứt định xổ bữa 23 Janvier 1933.

Mua mau mau kẻo hết.

NHỎ XEM:
Lòng dạ đàn-bà
BẾN TRƯỜNG NHI.

Hội Jeunesse Tonkinoise đã đến Saigon 10 giờ hôm qua

Theo như tin đã đăng các báo thì rõi rằng: thế nào hội vô-địch Bắc-thành cũng đến Saigon vào lối sáu giờ sáng bữa thứ sáu 28 Octobre 1932.

Nhưng mà đi đường bị trời bão lụt, làm cho xe-hơi phải chạy chậm, có nhiều khúc đường bị nước ngập linh-láng làm cho xe-hơi không biết đường đâu mà chạy, phải mướn dân cắm sào dò theo hai bên đường, rồi xe-hơi chạy chậm chậm theo.

Tại cuộc hành-trình bị nhiều chuyện rắc rối, nên mới trễ nãy như vậy.

Đây nói qua về cuộc tiếp rước hội J. T.

Vào lối sáu giờ thì đã thấy tại nơi dinh quan Tham-biện Giadinh mấy nhà mộ thể-thao đến nơi coi đủ mặt rồi, tại nơi cửa vô thì cũng treo cờ xí phất phơ theo gió, ngoài thì có linh mã-tà đứng chực đón cung đông, thêm có nhạc nhà-binh tiếp rước, thật là có vẻ long trọng vô cùng.

Đoàn Hướng-đạo cũng đông, thêm có phái viên các hội tựu tại tòa bố Giadinh không thiếu ai cả, tác-giả [illegible] nhớ mấy ông kể ra sau này:

M. St. Pol, hội-trưởng tổng cuộc hiệp nhứt; MM. Rouzaud và Tự-do phó hội trưởng L. C. H. N.; MM. Tiền Rigaud, Bửu, Phòng, Tổng-cuộc thể-thao Annam (C. I. A.); M. Trị, hội-trưởng Etoile de Giadinh; MM. Dương Mẹo, Bông, Sâm Victoria Sportive; MM. Châm, Vịnh Khanhhoi sport; MM. Phượng, Khang hội Shell Club; MM. Michaud, Valentin, Vittori Cercle Sportif Saigon, ngoài mấy vị phái-viên còn có nhiều người mộ thể thao cũng đi đón rước nữa, từ lúc sáu giờ cho đến 7 giờ rưỡi, thì thấy trước tòa bố thiên hạ rất đông, ai ai cũng trông hoài mà không thấy tăm dạng gì cả. Đợi đợi, chờ chờ, cho đến gần tám giờ có nhiều người phải ra về đi làm việc, không thể ở lại nữa (đi ra về cũng nhiều).

Còn những người ở lại, lóng nhóng chờ cho đến chín giờ mấy mới thấy xe về báo tin rằng xe bị máy có hơi trục trặc nên chạy chậm một chút, đương lúc bàn soạn, thì sực thấy xe đã quẹo rồi, công chúng vỗ tay hoan-nghinh, khi xe đến thì hai bên bắt tay chào mừng, đọc những câu chúc mừng, người này dưng tràng hoa tươi, ông kia dưng cờ kỷ-niệm kể sao cho xiết, trong cơn lộn xộn, làm cho anh em J. T. không đủ thì giờ mà đáp lại mọi người cho cạn lời như ý nguyện của mình.

Xe đậu một hồi lâu, mới đi ra Saigon, xe đi tới đâu thì thấy thiên-hạ 2 bên đường chạy ra vỗ tay hoan-nghinh dữ lắm.

Nói tắt một điều là cuộc nghinh tiếp này thật là có vẻ long trọng lắm, tưởng khi anh em hội J. T. cũng vừa lòng. Song tiếc vì đến trễ một chút, nếu đến sớm từ 5 giờ tới 8 giờ thì đông lắm mà lại còn vui vẻ hơn nhiều.

Thôi tưởng bao nhiêu đó cũng đủ rồi, chẳng nên làm những chuyện gì cho qua đàng.

Đây nói qua cái chương-trình anh-em J. T. sẽ tranh đấu ở Saigon:

Trận đầu: Tranh với hội L'Etoile de Giadinh ngày 30/10/32.

Trận thứ nhì: Tranh với hội Victoria ngày 1/11/32.

Trận thứ ba: Tranh với hội Cercle Sportif Saigonnais ngày 5/11/32.

Trận thứ tư: Tranh với hội Saigon Sport ngày 6/11/32.

Trận thứ năm: Tranh với Khanh-hoi ngày 11/11/32.

Trong năm trận đã nhứt định rồi, không chừng còn đá thêm một đôi trận nữa.

Theo như hình dạng tôi đã thấy, thì coi chiến tướng bên J. T. mạnh dạn hơn nhiều, thêm có vóc lớn người có lẽ sức mạnh lắm, duy có một mình M. Tiểu là người cai quản chiến tướng nhỏ người mà thôi.

Còn sự ăn thua thì tác-giả chưa dám định phỏng trước được, vì chưa thấy đá mà bàn càn thì vô vị quá, thành ra cũng như mình cao hàng, chớ không phải bàn về thể-thao đâu.

CHUYỆN ĐỜI NAY

Đọc báo cọp!

Anh em đừng có thấy cái đầu đề như vậy mà lầm tưởng rằng đời văn-minh cọp ra làm báo, nên có báo cọp mà đọc. Không phải vậy đâu, tiếng cọp đây là một danh từ mới chỉ nghĩa rằng: muốn xài của người mà của mình thì không. Ngày nay thường nghe nói: đi xe cọp, uống café.... thứ gì cũng cọp, cho đến đổi mấy chị em trong bọn làng chơi cũng bị cọp nữa. Cái nạn khốn-đốn làm sao mà nó làm cho ai cũng biến ra cọp. Mà cọp gì cũng là chưa buồn, chỉ có cọp báo là làm cho ai cũng buồn cả. Không biết trong lúc mấy ông đạo khán tay cầm tờ báo không phải tên của mình sửa soạn gỡ băng mà coi thì trong bụng của mấy ông suy nghĩ cách nào? Chớ nếu lúc đó mà Râu Bạc nầy có phép của Tôn-hành-Giả mà biến ra một con ruồi, thì Râu-Bạc lập tức bay ngay lui lỗ tai của ông đạo-khán kia mà nói: «Ông ôi! tờ báo nầy không phải của ông mà. Ngoài băng có viết tên rõ ràng kìa. Cũng người ta đóng tiền mua báo; trông đọc được một tờ báo mới là hết hơi, còn ông đã không xuất ra xu nào cả, mà ông lại đọc trước người ta thì còn gì là xấu hổ nữa. Nếu có người bắt được, đem ông ra trước mặt pháp luật thì sao? Đối với pháp luật thì ông đã phạm luật, còn đối với chủ tờ báo mà ông gỡ băng coi đó, ông có thẹn không? Vậy tôi xin ông từ rày trở đi, xin ông chớ chơi miếng cũ nữa». Nói với ông nầy rồi, Râu-Bạc bay lại mấy cái «banc» xanh ở trước rạp hát (théâtre municipal) rảo rảo coi ông nào chơi kiểu mới: «mướn báo» của lũ trẻ đi bán, Râu Bạc mới đáp vào lỗ tai và nói: ông Khổng (1) ôi! ông đừng chơi vầy tội nghiệp các nhà báo lắm ông ôi! 1 tờ báo bán 0,$07, mỗi cái tạp chí 0$15, mà ông chỉ xuất ra 4, 5 xu mà lại được đọc hết các tờ báo thì ông khoái dạ lắm, nhưng hại cho chủ tờ báo nhiều lắm. Nếu mỗi người đều có cái tánh «khôn khéo» như ông thì không còn 1 nhà báo nào sống rồi. Vì báo nhờ bán lẻ, mà ông thì ông mướn mà coi, mà rồi ai cũng mướn cách để tiện đó thì trọn ngày tờ báo cũng sẽ trở về mà nằm trên bàn ty quản-lý, còn xu thì vô túi mấy trẻ khôn lanh kia. Rồi tờ báo làm sao mà sống? Ở lục-tỉnh thì có cọp, không xuất bạc cắc ra mà cũng đọc báo được, còn ở tại Saigon thì xuất ra mấy xu mà đọc được các báo. Đâu ông tưởng tượng ra coi các chủ báo lấy tiền ở đâu mà mướn người viết? mướn in? Bị bo từ tiếng, bị rút từ chút mòn lần lần, tiền tài là huyết mạch, mà tiền tài tiêu tức là huyết mạch khô, thì 1 tờ báo làm sao mà sống? Ông Khổng ôi! tôi xin van ông từ rày về sau đừng có chơi cái cách nầy nữa nghe! Làm xong bổn phận, thức tỉnh mấy ông cọp và mấy ông Khổng rồi, Râu-Bạc mới hiện nguyên hình mà cầm viết. Râu-Bạc xin nguyện rằng ngày nào mà

(1) Mưu cao, kế hay Khổng-Minh đợ. Hơn mọi tìm ra cách mướn báo mà đọc. Vậy Râu Bạch xin tặng cho ai bày ra cách [illegible] được cái hân hạnh giống đời Khổng-Minh.

CHEMINS DE FER DE L'INDOCHINE

RÉSEAU SUD

CHANGEMENT de SERVICE

A partir du 31 Octobre 1932

Service trihebdomadaire accéléré entre **SAIGON & HANOI**

Départ de Saigon et Hanoi tous les Lundi, Mereredi et Vendredi

SAIGON-HANOI

SAIGON depart	19h 20	Lundi	Mercredi — Vendredi
NHATRANG arrivée	6 50	Mardi	Jeudi — Samedi
NHATRANG départ	6 20		
QUINHON arrivée	13 10	Mardi	Jeudi — Samedi
QUINHON départ	13 55		
TOURANE arrivée	20 55	Mardi	Jeudi — Samedi
TOURANE départ	9 20	Mercredi	Vendredi — Dimanche
HANOI arrivée	5 41	Jeudi	Samedi — Lundi

HANOI-SAIGON

HANOI depart	21h 30	Lundi	Mercredi — Vendredi
TOURANE arrivée	17 55	Mardi	Jeudi — Samedi
TOURANE départ	5 00	Mercredi	Vendredi — Dimanche
QUINHON arrivée	12 00		
QUINHON départ	12 47	Mercredi	Vendredi — Dimanche
NHATRANG arrivée	19 20		
NHATRANG départ	21 05	Mercredi	Vendredi — Dimanche
SAIGON arrivée	7 28	Jeudi	Samedi — Lundi

Service bihebdomadaire accéléré entre **SAIGON-DALAT**

SAIGON-DALAT

SAIGON depart	19h 20 Lundi	Vendredi
DALAT arrivée	8 10 Mardi	Samedi

DALAT-SAIGON

DALAT depart	18h 30 Dimanche	Mercredi
SAIGON arrivée	7 28 Lundi	Jeudi

Saigon, le 25 Octobre 1932.

còn cọp đọc báo thì Rầu-Bạc cũng viết bài, mà công kích hoài. Song kích làm sao cho cọp rút về rừng, cọp chui vô bưởi, cọp bỏ nơi phương ấy mà lần lần trở từng xanh thì Rầu Bạc mới thôi. Còn mấy ông bọ Khỏ ở tại Rầu-Bạc cũng rình, rình chừng nào mà bắt được tại trận, quả tang chánh án, Rầu-Bạc mới nghe. Ôi! mà tới chừng có bắt mấy ông dầu có án oán cũng đã muộn rồi đa, vì Rầu-Bạc mà thộp được ai thì người ấy đã nguy ngặc. Bởi ai là người có mấy cái tánh xấu kia Rầu-Bạc nấy xin dâng cho mấy câu để học thuộc lòng

Học bảo cọp xấu lắm!
Khuyên ai nấy rén chừa.
Muốn bảo coi càng lỏ,
Tánh xấu ấy ai ưa?

RẦU-BẠC

Cuộc chấn-phát gạo trắng và sữa-bò

— « ooo »

Xin nhắc cho bà-con cô bác những người nghèo khó ở Saigon rõ rằng: Bữa 11 Novembre tới đây, nhằm ngày kỷ Đình-chiến, Trạng-sư Saigon sẽ có một cuộc chấn-phát gạo trắng và sữa bò cho mỗi người nghèo khó trong mấy quận ở Saigon.

Vậy trong bà-con nghèo, những ai cần dùng gạo ăn hoặc sữa-bò cho con thì tiếp nhớ từ đây, đừng 7 giờ sáng tựu đến. Người ở quận nào thì đến ngay bót quận ấy mà xin lãnh.

Thời-buổi thất-nghiệp, đồng tiền khó kiếm, được một cuộc chấn-phát như vậy tưởng cũng đáng cho là đó.

Quảng bát giáo, phụ chi quảng

Mới xuất hiện

một quyển sách hành động cần giúp cho

CỰU CƯU TIỀU GIẢM

(8 - 9 - 81 leçons de lectures morales)

Của một vị giáo-học khả-kính,

Hàn học và Tây-học

Ông CHÂU BẠC HẢI soạn ra

Do các nhà sách lớn bán lẻ hoặc

Nhà Imprimerie Nouvelle — SAIGON

Giá sách..... 0$45

Xin lưu ý

Mấy lời nhắn nhủ cùng chư vị có ý muốn dự vào cuộc thi thứ nhì, về văn chương có phần thưởng 300 người bạc của nhà thuốc « Nhị-thiên-Đường » ở tại Cholon đương Canton số 47.

Quang âm thấm thoát như thoi đưa, như tên bắn, của không mấy ngày nữa đến 31 Oct. 1932 thì khoá sổ. Vậy chư vị nên mau mau gởi bài cho kịp, kẻo trễ qua ngày 1er Nov. thì Bổn đường không thể thâu nhận nữa đặng.

Ước mong rằng: chư vị gởi bài đầu cho nhiều và cuộc thi đặng kết quả mĩ mãng. Ngày sau Bổn đường còn nhiều cơ hội giúp vui cho chư vị.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Hắc bạch phân minh

Nghe đồn rằng có một người đàn-bà vô tâm kia nhiễn đành tối mà làm những điều tối hại.

Vậy tôi xin có đôi lời ngừa trước mong rằng trong các bác anh em chớ lầm. Từ ngày chồng tôi thất lộ*, tôi vẫn thủ phận thờ chồng day con không hề lỗi đạo.

Tôi rõ mấy hàng mong chị em hiểu giùm cái khổ tâm của tôi.

Mme Veuve LÊ QUANG-TÂN
Née VAN-THI-BẠI

THĂN TÀI

đi ngang qua cửa.
Hãy mở cửa mà rước vào.
Mở cửa là mua giấy số.

Mua giấy số đi!

Cuộc xổ số Tương-Tế

Ấn ngày 11 Novembre 1932

Ai muốn?....

Có một người đờn bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có lãnh nấu bà vị học sanh cũng học tại trường Bổn-quốc về ăn ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo-lắng việc ở ăn rất tử tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được cô rơ ở ăn tử-tế, khỏi lo ngại điều chi, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại đường
Pierre Flandin số 27 — Saigon

Pao CHỢP-BÓNG là một tạp-báo mỹ thuật nhứt các báo xuất-bản hàng tuần. Vừa rồi chuyển nó về hạt bông, kịch-trường và thể-thảo.

Giá bán thật rẻ, có 52 số một năm. Thơ, mandats gởi cho:

M. ĐẶNG-TRỌNG-DUYỆT
Directeur du Pao-ve Hoang.
28, Bd Henri d'Orléans
-:- HANOI -:-

Trung-Nhựt xung-đột

Nhựt được Tàu thua là bởi tại sao? Thưa là tại quân Tàu nhiễm phiền thuốc phiện, trong người không được mạnh khoẻ nên kẻ sống người chết quá. Nhựt-Nay! anh-phú Tàu có như hoa hương chớ chơi! Thứ thuốc cai nhà phiền thật hay, để quân lính đang cơn khó ghìm, nên bán hiệu giá công nghiên cứu những sách bông lây về bệnh hoạn phương chế ra một thứ thuốc gọi nhà phiền, đặt tên là « VẠN-MINH GIOI-YEN HOÀN », uống vào rất mau khoẻ-re, xoang sanh bình, uống độ 2 tuần phe Tàu tuốt lá lá hết bịnh phiền, nếu không bỏ được thời trả lại tiền, khi mua phải nói rõ ăn nhiều hay ít, có tật bịnh chi không, người khoẻ hay yếu, để tôi chế thuốc cho hợp với bịnh, gởi đủ bỏ xong, xem ngài nào trong người không có bịnh chi, duy có bịnh phiền thời mua thuốc đã chế sẵn ở bốn hiệu hoặc ở các nơi đại lý của bổn-hiệu cũng vậy. Thuốc « VẠN-MINH GIOI-YEN HOÀN » hàng nhứt 2$00, hàng nhì 3$00, hàng ba 2$00, hàng tư 1$00 một cái, ngài nào muốn cho người thêm sức khỏe trong khi bỏ hút, nên dùng thêm thuốc bổ 2$00 một hộp. Trong hiệu có thầy xem mạch, chữa đủ các bịnh người lớn trẻ con, khi các ngài cần thuốc gì xin gởi thơ về kẻ bịnh để phong-thư cho chủ-nhân.

M. TRẦN-ĐẮC-SỬ
Hanoi -:- 38, phố Nhà-hỏa -:- Hanoi.

Coi chỉ tay, đoán vận mạng giúp Hội Tương-trợ Chẩn-tế Thudaumot

Chúng tôi xin nhắc cho đồng-bào nhớ rằng ba bữa nghỉ lễ Các Thánh Nam-Nữ (Toussaint) tới đây, M. Nguyễn-văn-Nên, Thơ-ký Pháp-Hoa Ngân-Hàng Saigon, sẽ lên Thudaumot coi chỉ tay, đoán vận mạng, thâu được bao nhiêu tiền tặng hết cho hồn hội.

M. Nên sẽ ở tại Sở Thú-Y (Service Vétérinaire) Thudaumot, nơi nhà M. Trương-tấn-Ngọc, Thú-Y Đông-Pháp. Luôn ba ngày ba đêm, kể từ tối thứ bảy 29 Octobre cho đến chiều thứ ba 1er Novembre 1932.

Hội Tương-trợ Chẩn-tế Thudaumot,
kính cáo.

Khuyến lơn Suối-đờn
HẠ GIÁ

Từ đây chương I m những kẻ Lữ-khách đã từng ưng theo ý mến ăn, xin cứ thơ rồi rõ mấy lời và lấy mẫu tẻ làm gì theo cỡ ta cách hàng hóa giao ngân sẽ phi tín chăm. Qui ông ở gần đây xin cứ đến nhà đến nhà xem mấy đờn sau để bề lựa kẻ cho vừa ý.

Il se mais à chaque bâtiment à ces thy mêmes tableaux.

Lương tương thứ nhứt..... 25$70
Nhứt ca gò hoặc cầm nhung 2 20
Thứ thường ngoài chơ... 1, 10

Nguyễn-văn-Búp
kế nghiệp Suối đờn
Ancien successeur

Bình sang độc
và đường tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bận thiếu-niên.

Ông Lương-ý-Trương văn-Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ-lưỡng tình-tường.

Giá mỗi quyển 0$90. — Ở xa gởi luôn 1$00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

Tại đường Viénot số 7 chợ mới Saigon,

có Depôt

Savon VIỆT-NAM

trử bán

Xin qui khách ở Lục-tỉnh, Saigon muốn mua Savon xin ghé lại đó tiện cho qui khách.

Làm ơn chỉ giùm!

Mới nghe nhiều người mua hột xoàn, đến tiệm M. Frarçois Sử, ở 68 đường Bonnard Saigon có mua lại 2 lo's hột xoàn của một thương gia kia từng bán lại rẻ vô cùng, nên ai có đám cưới nên đến tiệm M. François Sử mua lại, đừng đi mua đâu mất hợp, rất uổng, đã có người mua thử, nên mách giùm đồng bang, mau kẻo hết.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 29 Octobre 1932.

	29-10	28-10
Nina nước	10F 00	10F 00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 92	9 92
Banque Franco-Chinoise	9 92	9 92
Financ. Fse et C....	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai	9 92	9 92
Chartered-Bank	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit	9 92	9 92

MÈ CỐC

(Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao tập luôn giá lạc 68 kilos

Paddy pour riz de choix	2$62 à 2$67
Paddy pour ris numéro 1	1,83 à 1,88
— n. 2,40/0, Japon	1,71 à 1,77
— n° 2,50/56 0/0 Java.	1,70 à 1,73
Paddy alimentaire	1,68 à 1,70

MUỐN BÁN

Ba trăm đồng một cái xe trong hai cái muốn bán. 1° Limousine Berliet, đạp chạy mà và bình mới, 11 hạo essence. 2° hay là cái xe Camionnette chở được 18 hành khách, hiệu Citroen.

Do tại 302 đường Peni Blanchy — SAIGON

Mới xuất bản :

L'Emploi des modes et des temps des verbes en français

par **NGUYỄN-NGỌC-ẨN**

(1er vol. — Tous les temps de l'indicatif et du conditionnel)

Sách được 180 trương lớn, viết rất kỹ-lưỡng, đã bỏ vào hết 16 năm công-phu để giúp các bạn có chỉ trong sự học văn Pháp cho được dung dắn.

Sách viết toàn bằng chữ tây, từ lớp nhứt sắp lên đúng đặng. HỎI HƯƠN CÁC SÁCH KHÁC.

Có trử bán tại nhà in
UNION — *và nhà in* NGUYỄN-KHẮC
160 Rue La Grandière Saigon

Giá mỗi cuốn 1$50
(ở xa khỏi tốn tiền gởi)

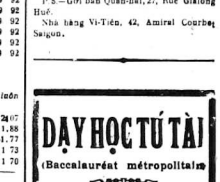

汉越詞典
HÁN-VIỆT TỪ-ĐIỂN

Tác-giả : ĐÀO-DUY-ANH.

6.000 chữ đơn—40.000 lời (từ ngữ) giải thích bằng quốc-văn—và có chú thêm Pháp văn.

Được Phủ Khâm-sứ Trung-kỳ, *Phả Thông-sứ* Bắc-kỳ, *trường Viễn-đông bác cổ* nhiệm mua, bộ sách *Độc nhứt vô nhị* trong kho sách quốc-văn.

Trọn bộ 2 quyển
Định giá.. 7$00

Trước tháng Décembre 1932 thì bán theo đặc giá chỉ có 5$50 thôi.

Ở xa xin gởi thêm 0$50 tiền cước.

ĐÀO-DUY-ANH.

P. S.—Gởi bán Quan-hải, 27, Rue Gialong Huế.

Nhà hàng Vi-Tiến, 42, Amiral Courbet Saigon.

DẠY HỌC TỨ TÀI
(Baccalauréat métropolitain)

Có các ông Giáo-sư lịch duyệt chuyên môn dạy cẩn mẫn.

Khởi sự học 15 Octobre 1932

Xin viết thơ hỏi M. XÁNG
4 ruelle Boudonnet
saigon

Cours du Soir de Français
ECOLE MICHEL
I, Rue Lanzarotte
SAIGON — TÂN-ĐỊNH
(Xóm-lách)

Lòng dạ đàn-bà

ĐOẠN-THIÊN TIỂU-THUYẾT | III. — GIA-ĐÌNH TAN NÁT | của NGUYỄN-THƯỢNG-KHỎI

Thầy Ký đã thảo cái ấn cho vợ thầy xong, thầy thầm nghĩ mà ngậm-ngùi cười cho lòng dạ đàn-bà, mà ngao-ngán cho cái nhơn-tình thế-thái. Nhưng bao giờ đối với cái người đàn-bà như vợ thầy, thầy vẫn tự-nhiên không phiền mà không trách ai cả, thầy chỉ trách thầy có mắt mà không tinh-đời. Từ ngày, thầy biết rõ lòng vợ, thầy ít hay chung-chạ, khi làm về, thầy rầm đọc sách cho đến khuya, mới vào phòng an nghỉ. Có khi vợ thầy hỏi đều chi, hay là bàn-bạc chuyện gì, thầy chỉ nói : « Lúc nầy tôi làm việc nhiều nên trong mình mệt, cần phải nghỉ sớm mới khoẻ được ».

Tình chồng vợ đã hết, thầy Ký quyết để bỏ mới yên tâm, và sau nữa là cho vợ thầy được tự-do lấy chồng khác, hay là về nhà kẻ khác mà ở. Muốn để bỏ trước phải có cớ gì. Mà cớ gì bây giờ ?

Thầy Ký trí đã nhứt định để bỏ, và cũng quyết kiếm ra một cớ, thầy chẳng nại công-phu mà dọ như mỗi khi. Bỗng nhiên thầy vợ thầy tự-do lấy chồng khác, hay là về nhà kẻ khác mà ở. Muốn để bỏ trước phải có cớ gì. Mà cớ gì bây giờ ?

Thầy Ký trí đã nhứt định để bỏ, và cũng quyết kiếm ra một cớ, thầy chẳng nại công-phu mà dọ như mỗi khi. Bỗng nhiên thầy vợ xăm-xăm đi ngay lên khách-sạn Hà-Huê. Trước khi lên, ngó qua, ngó lại cô-ý coi có ai quen biết chăng, nào ngờ đâu thầy-Ký đứng núp gần đó mà không thấy.

Thầy trông lên lâu thấy vợ đương đứng nói chuyện với một thằng thanh niên mặt âu-phục xám, lịch-sự trai, hai người êm hòn, vui-vui, cười-cười có chiều lã lơi, rồi mở cửa phòng rồi trong phòng khuất liền.

Thầy Ký thấy tình-cảnh trên người, gian-hàm-hàm, tay chơn run-rẩy, mặt mày tối xanh, nửa-ez trong lòng, không thể nào đứng được. Tức-tốc đi mạnh dạn lên lầu, đứng trước phòng gõ cửa : cộp... cộp... cộp...

— Ai đó ? hỏi của có chuyện chi ? Người trong phòng hỏi.

— Dạ tôi, vì có chuyện rất kíp, xin thầy mở cửa tôi một chút. Thầy Ký trả lời.

Cửa phòng vừa hé thì thầy Ký đã xô bét ra, thấy vợ đương nằm trên giường, còn người trai ấy vừa cởi áo chemise ra, tay trong tay ngoài. Vợ thầy biết sự đã lâu ra, nên lôm-cồm ngồi dậy, chưa kịp nói thì thầy Ký đã hỏi : « Em làm gì mà lên phòng ngủ trong khi anh đi làm việc ?, và người nầy là người chi của em ? Em phải nói thật cho anh rõ, mau mau ! »

Người trai nghe câu hỏi ấy, xanh mầu mặt ngồi cù-rủ im-lìm, tựa-hồ trông coi cô Đặng-các-Hoa trả lời ra làm sao. Cô sự rụng rời chẳng trọn câu : « Em lên đây thăm người... »

— Người nào đó vậy em ? Thầy Ký nói tỉnh táo như thường.

— Dạ, người bà con cô... cậu.

— Em có muốn thăm ai phải nói trước cho anh rõ sao lại mạng phép lên nơi khách-sạn, thôi đứng lẽo mép với anh, em không khi nào ăn qua anh nổi đâu, anh đã rõ sự hành-động của em với thầy nầy đã lâu rồi. Lấy giờ anh xin mời thầy và em về nhà anh sẽ phân phải quấy cho em với thầy nghe.

Thầy Ký lại ngó chàng thanh-niên ấy mà rằng : « Xin thầy vui lòng mặc đồ vô, về nhà tôi, tôi sẽ phân cho thầy nghe, ở đây bất-tiện lắm, tôi không làm hại thầy, thầy chớ sợ ».

— Thầy có phép gì mà mời tôi về nhà thầy ? Chàng thanh-niên ấy trả lời có hơi gắy.

— Không, ở đây không phải là chỗ gây lộn. thầy chớ nên trả lời câu đó. Tôi buộc thầy phải đi, nếu thầy dụ-dự, tôi sẽ kêu linh bắt thầy bây giờ. Tang chứng rành-rành, trong tay tôi có đủ, xin thầy vui lòng mà đi I đi, chớ nên huỡn dãi.

Chàng thanh-niên thấy sắc mặt thầy Ký có vẻ oai-nghi, lại nghe thầy nói mấy tiếng cương-cỏi, trong lòng đã sợ, riu-riu đi mặc để vô. Còn cô Đặng-các-Hoa tâm hồn bấn loạn, ngồi khóc, coi bộ có lẽ có để ăn-năn, nhưng mà....

Thầy đó cũng đã rõ cho cái nhơn-tình ngày nay trở lẹ hơn một lần khôi tấm danh-thiệp để trên bàn không nói rằng chi cả.

Thầy Ký mời ngồi, bảo con vú đem nước lấy thuốc. Thầy Ký ngó vợ, rồi day qua ngó chàng thanh-niên : « Xin lỗi thầy cho tôi biết danh tánh thầy là ai, thầy chớ ngại điều chi, một lời tôi nói « không làm hai » thì bao giờ tôi cũng vẫn giữ lời luôn ? »

Chàng thanh-niên ấy, mở bóp lấy một tấm danh-thiệp để trên bàn không nói rằng chi cả.

VI. — RỒ LÒNG QUÂN-TỬ

Xe-kéo ngừng trước cửa, thầy Ký liền mời chàng thanh-niên ấy vô,

Trong nhà trong cửa
ai ai
cũng phải có sẵn
THUỐC HƯƠN
PASTILLES
VALDA
đang. Khi có con nít bị bệnh
Khi có ông già bà cả ta về
Dùng cơ người phải đưa
liền
THI ĐEM THEO TRONG MÌNH
MÀ NHỚT LÝ THỊ NỘI
đồng lấy một hộp
THUỐC HƯƠN
PASTILLES
VALDA
mà thôi
VALDA
HAY HIỆU THẬT

Vừa khéo vừa kỹ

Đã lâu, chúng tôi vẫn chuyên về dường thiệt-nghiệp, lãnh làm nhà-cửa và định miếu, ấy là cái sở-trường. Hôi-luận muốn làm bằng cây chi, chúng tôi cũng sẵn có. Làm hoàn-thành rồi đem tới dựng. Lại cũng có đóng bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỹ-lưỡng, ai dùng cũng được vừa ý và khen ngợi. Nhứt là đóng toàn bằng cây danh-mộc.

Vậy mong đồng-bào xa gần đều một lòng chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Nay kính cáo

Nguyễn-văn-Vinh dit Dưỡng
tại gare xe-lửa Lai-thieu,

GÂY MÔN
Thuốc
SIROP de DESCHIENS
Làm cho sáng tỏ mọi mặt, ấy là một vị thuốc của Dược-giới.
Thuốc nầy hiệu hơn hết thảy các thứ thuốc có tinh-chất
Pari đến dùng.

CIGARETTES
NATIONALES
Qui vị hãy để ý !!!
Coi sự chắc chắn và hiệu lì giấy vấn thuốc
CIGARETTES NATIONALES
Như vậy mà Qui vị không hề gặp điều thuốc nào bị lưu hỏa hay là nhơn nhiều
Qui vị sẽ ký !!!
Coi những giấy bao thuốc
CIGARETTES NATIONALES
Không hề khi nào làm cho thuốc bị ẩm
Như vậy nên Qui vị không hút nhằm thuốc mốc
Qui vị nên !!!
Hưởi mùi thơm thơ của thuốc
CIGARETTES NATIONALES
Tưởng khi không có mùi thuốc nào mà làm cho
Qui vị vui lòng hơn nữa, vậy
Hãy hút thuốc !!!
CIGARETTES NATIONALES
La một thứ thuốc rất tốt, đủ ngon, thơm tho
ma lại không khó cổ.
CIGARETTES
NATIONALES

INJECTION PEYRARD
thứ thuốc thật mầu
chữa ra là lìa ái cầu-
nhiệt, là linh nghiệm
ai thọ
61

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TỲ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK
sức cho được khỏe mạnh.
Muốn trừ bịnh đau tỳ-vị cho tuyệt
gốc thì phải dùng thuốc bột
Poudres de Cock
chớ không thể dùng thuốc nước mà
trừ bịnh ấy được. Thuốc bột Poudres de Cock
là một vị thuốc thần hiệu, vừa
mạnh, vừa lành cho tỳ, phế, gan
đồng nhau mà làm cho vị-tinh
Poudres de Cock
dùng trong vài thang thuốc, thì
sức ăn ngon
Poudres de Cock
Poudres de Cock
Poudres de Cock

Giúp học thêm tiếng Pháp
CUỐN
HỌC LÀM PHÁP VĂN
CỦA ÔNG
TRẦN-VĂN-THẠCH
Cải-nhơn Văn-chương
Được công chúng hoan nghinh
ĐÃ BÁN ĐƯỢC 2300 CUỐN TRONG 4 THÁNG
Gởi mua nơi :
Imprimerie-Librairie de l'Union
Saigon

Hội Vạn-Quốc Tiet-Kiệm
HỘI HIỆP BỔN NẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ CỘI ĐÔNG-PHÁP -:- SAIGON số 26, đường Chaigneau
Chi nganh ở tại Hanoi số 19 đường Borgnis Desbordes
Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học
Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM
— Vé 1.000 đồng —
mỗi tháng góp 8 đồng
— Vé 500 đồng —
mỗi tháng góp 4 đồng
— Vé 250 đồng —
mỗi tháng đóng 2 đồng.
Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé, lại khỏi góp tiền nữa.
Còn nếu không trúng số, thì mãn hạn giao kèo, Hội trả đủ số bạc lại, và được chia 33, 33 % tiền lời của Hội.
Chúng tôi sẽ gởi sách cắt nghĩa rõ các điều-lệ, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé cũ. Hội
NÊN LƯU Ý: Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đặng làm quản lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

Enseignement Primaire,
Primaire Supérieur et Secondaire
LYCŒUM LIBRE HONG-BANG
68, 70, Rue Jules Ferry et 39, Rue Lamblot -:- HANOI
La Trường tư to nhứt ở Đông-Pháp chỉ mới có Trường này được phép mở đến hàn Tú-tài cả đủ các lớp : từ lớp Đồng-ấu (Cours Enfantin) đến hàn Tú-tài (Cours du Baccalauréat) có lớp riêng cho nữ học-sanh, có thêm lớp tối chuyên dạy pháp-văn, toán pháp, triết học, có lẽ nhà đại thi sĩ Nguyễn-khắc-Hiếu cũng đến dạy hàn văn và quốc văn buổi tối. Có chỗ cho học sanh ăn ở trong trường, tiền ăn học không tính đắt. Có phòng thí nghiệm, có thơ viện xem sách, có sân chơi um tùm ấy tối rộng non một vạn thước vuông. Kỷ luật rất nghiêm nhặt. Giáo sư (Tây Nam) Tú-tài, Cử-nhân, Kỹ-sư tốt lòng giúp việc.
Quản-đốc : ông Leurel le Perron, Cử nhân khoa văn chương triết học, nguyên chánh sở Cựu tế Toàn quyền Đông-pháp, đã diễn thuyết hơn 100 lần các tỉnh trong Nam ngoài ; lắc đã đào luyện cho bọn thiếu niên bên Pháp trong khoảng 30 năm trời nay lại để hết tâm lực rèn cặp cho bọn thiếu niên Annam cho chóng được thành tài.
Ngày 1er sẽ có một trường qui mô kỷ luật như thế tưởng học sách phụ huynh học sanh không phải lo phiền về sự giáo dục nữa.
Ngày khai trường để : 1er Septembre xong vì người xin học đông quá và chữa sửa nhà trường chưa xong, nên mới có các lớp về sơ đẳng (cycle primaire) và về bàn Tú tài (cycle secondaire mới đầu học còn các lớp Cao-đẳng tiểu-học (cycle primaire supérieur) rồi đâu khai giảng ngày 5 Septembre.
N B — Ai ở xa tay không thì được vào trường nhà nước chấm bằng cấp đã nhận.

NÀY THUỐC CHỈ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG
THUỐC VIÊN FOSTER hộp khỏi bịnh đau lưng do thận sanh ra. Tại cũng là thuốc thần diệu nhứt để chữa bịnh thận, bịnh đau ngang, bịnh lưng, bịnh sưng bịnh mỏi-a. Ta còn kể nước tiểu đỏ, đau vàng, v. v. đều có viết về thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Khi dùng thuốc VIÊN FOSTER thì không những bịnh về thận mà thôi, mà cũng làm cho gân cốt, nhẹ nhàng để làm việc. Các ba không có hàng hoá mạnh khỏe, đều hay ngày ngất, mỗi năm nên nơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER.
Hạt Hộp 3$ 50 *PILULES FOSTER* Hạt Hộp 14$ 85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hãng thuốc bổ tây và các mua lại nhà
R. BRAC, Phcien, 26, Pho Ferdinand, PARIS

LES JEUNES MÈRES
Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner du lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou relâches ou de digestion malaisée. Pris comme base de l'alimentation journalière, adopté comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux : il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.
PHOSCAO
Le plus parfait régulateur des fonctions digestives
Le plus sûr reconstituant des tempéraments
Le plus puissant des reconstituants
Le Phoscao est en vente dans toutes les bonnes maisons de Comestibles
167
Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO
HÃY NÀI CÁI KỲ TÊN : MIDY
SANTAL MIDY
(Săn-tan Mi-dy)
Thuốc nầy hiệu và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).
Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.
Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong may nhứt Thuốc.

NÊN LƯU Ý
Quí ông, quí bà muốn cho thân thể đặng nhẹ nhàn, tinh thần đặng tráng kiện, thì có chỉ quí cho bằng bỏ mọi xe « *Vạn tùng Nhị-Thiên-Đâu* » trong túi, khi lên xe, lúc đi đàng, dụng mà thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ đặng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.
NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

Tự học nói tiếng Pháp một mình
NHỮNG AI... Học tiếng Pháp đã lắm. Biết tiếng Pháp cũng lắm.
Mỗi lại thích nói được tiếng Pháp cho đông-dân hoàn-toàn, thì có học cách nào cho mau, thông chóng rành khác hơn là chịu tốn 0$30 mua một cuốn sách
ONE DITES PAS : DITES :
của ông, REYTOUBET, Directeur des Ecoles primaires Saigon sách, mà sự học hay một mình.
Có để bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của
57, rue Lucien Massard -:- SAIGON

ĐOẢN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Tích nàng hiếu-nữ

Tại phủ Đông-Bình, có một ông già giàu có lớn, họ Lưu tên là Tùng-Thiện, tuổi đã sáu mươi, người đều kêu là viên-ngoại, vợ là bà Lý-Thị, được 58 tuổi không có con trai, chỉ sanh được có một gái ma thôi ; đặt tên là nàng Chiêu-Thơ, để nuôi một chàng rể, tên là Trương-Lang, tánh tình lanh-lợi, lòng da thám lam, nhơn thấy cha vợ mình không có con trai, thì tưởng chắc trong mình rằng cái gia-tài ấy về sau lâm gì cũng là về mình hưởng.

Chẳng dè Lưu-viên-ngoại lại có ý khác, vì ông ta lại có một người em ruột, tên là Lưu-tung-Bạo, vợ là Ninh-Thị, tuy đã mất hết mặc dầu, song còn để lại một đứa con trai, kêu ông bằng Bác, tên là Lưu-dẫn-Tôn, tuổi đã được 25, học thơ tri lễ, (có học hành biết lễ nghĩa ngỏi vì còn nhỏ mà cha mẹ mất sớm, chịu nên nhà cửa phải tiêu điều, duy có nương dựa theo Bác mà ăn học vậy thôi ; Lưu-viên-ngoại lấy Dẫn-Tôn là cốt nắng của mình, cho nên ông ta thường yêu Dẫn-Tôn một cách rất đặt biệt ;

Duy có Lý-Thị thì lại thương yêu con-gái và hồi hộ chàng rể mà thôi, lại chỉ đến lúc mẹ của Dẫn-Tôn còn sống, chị em hai dân không thuận với nhau, cho nên ngày nay bà ta thấy Dẫn-Tôn cũng như mũi đinh ở trong con mắt. Nhờ có Lưu-viên-ngoại, thường hay để ý bảo toàn, tuy vậy mặc dầu, song bị Lý Thị với Trương-Lang không ưa, cho nên cũng có trở ngại trong bề châu cấp.

Lúc ấy trong nhà lại có một gã Tỳ-nữ, tên là nàng Tiểu-Mai, tánh tình cần thận, trung hậu hiền lương, Lưu-viên-ngoại đã dùng nàng làm hè, may sao nàng đã có thai, viên-ngoại thường ước mong cho nàng sanh được chút trai, để phòng có người hậu tự.

Nhơn vì viên-ngoại có hai đều tâm sự ấy, nên chưa chịu phú thác hết gia-tư cho chàng rể.

Còn Trương-Lang đã biết ý cha của mình rồi, nên cứ kiếm lời kế vạch Dẫn-Tôn làm cho mẹ vợ càng ngày càng ghét Dẫn-Tôn, mắng nhiếc rầy rà, Dẫn-Tôn chịu đà không nổi.

Lưu-viên-ngoại thấy vậy, không biết tính làm sao, bèn lén cho Dẫn-Tôn học tiếp, bảo hãn đi kiếm cho ở riêng, làm ăn buôn bán một mình, cho khỏi bị những lời rầy nhe.

Còn Dẫn-Tôn là một người học-trò, thuở nay chỉ có biết đọc sách mà thôi ; chớ có biết buôn bán là cái gì ; cho nên tuy đã mướn được một gian phố nhỏ nhỏ mà ở mặc dầu, song chẳng biết lấm chi cho sanh lợi, duy nhờ có ông Bác châu cấp chút đỉnh học tiền mà độ nhựt.

Lúc bấy giờ, Trương-Lang thấy Dẫn-Tôn đã bị đuổi ra ngoài rồi thì mừng, song còn lo một nỗi Tiểu-Mai thai nghén, sợ e nàng sanh đẻ ra đây, thì cái sự nghiệp nầy cũng khó mà an trọn. Bèn lo kế với vợ là Chiêu-Thơ, muốn hại lén Tiểu-Mai cho tuyệt nọc.

Nàng vào nàng Chiêu-Thơ nầy lại là một người có gan hiền-thuận, nhơn thấy chồng mình lòng dạ không tốt, cho nên mới hỏi thì không biết rõ đầu-đuôi, bèn ngồi thầm rằng : « Nếu ta không lo mà bảo toàn Tiểu-Mai, để cho chồng ta ám hại đi rồi, có phải là làm tội cho ta tuyệt tự đi chăng ». Bèn nhơn thơ đó, lén lén kiếm thế mà bảo toàn Tiểu-Mai.

Nguyên nàng Chiêu-Thơ lại còn một bà cô ruột, chưa có chồng, ở tại Đông-trang, bà cô ấy ở với nàng hằng ngày, mỗi mỗi việc tâm phúc cho thường hay lắm cây nhờ thì cho nhau ; cho nên Chiêu-Thơ có ý muốn đem Tiểu-Mai gởi ở nơi nhà cô mình cho nàng sanh đẻ.

Khi nàng Chiêu-Thơ đã nhứt định như vậy rồi, bèn lén thưa nghị với Tiểu-Mai rằng : « Mẹ tôi đã đuổi Dẫn-Tôn ra khỏi nhà rồi, còn chồng tôi là Trương-Lang thì lại muốn chiếm hết sự-nghiệp của cha tôi mà hưởng lấy một mình ; mà nay di đã có thai nghén trong mình, thì chồng tôi lại sanh lòng tật đố, mẹ tôi lại bình vực chồng tôi lắm ; vậy thì di phải rằng mà đề phòng giữ mình cho cẩn thận lắm mới được ».

CÒN NỮA

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢ.
IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
59, Rue Lucien Massard. — SAIGON

TIỂU ĐỘC PHÁT HÃN

TRỪ TIỆT ĐỜM NGỨA — HẠ-KHÍ HÒA HUYẾT

TA LOC

Mầu ta bằng thuốc

SAN-SÔ-PA-RAY

PA-RI-DI-EN-NỮ

(Sekeparaka Parisienne)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại hiệu

THANH TƯỜNG

Hàm hiệu lại số nhà 5, rue Vivienne PARIS

NGƯỜI TA BÁO GIÀ LÀ BỞ KHÔNG HAY SAO SỐ

Muốn dùng trí não và tiếp để tỉnh táo dùng thuốc ông

CÉLÈS SIMON

anh tặng sự nỗ khắp quang-cầu và cam đoan kiết sự hiệu-quả không hề nào dám sánh.

Thứ Crème này làm cho da trở nên mịn màng, trắng trẻo, nõn nà, và mau hết sự chăm chích của các giống độc hung, nước da sẽ trở lên tươi tốt đặc sự vô cùng.

Phát và Sa-bông Simon

PARIS

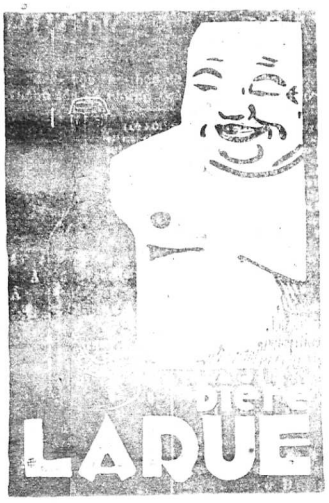

EAUX MINÉRALES NATURELLES

EAU MINÉRALE NATURELLE ALCALINE

EAU MINÉRALE NATURELLE FERRUGINEUSE

EAU MINÉRALE NATURELLE DE TABLE

EAU MINÉRALE NATURELLE DE TABLE

EAU MINÉRALE NATURELLE DE TABL

XÀ LONG
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí Cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp, khỏi sự mụn và lên tàn nhang. Quí Bà, quí Cô hãy dùng thuốc *Xà bông Vạn-Xuân* của Nhị-thiên-đường ở tại Cholon, đường Canton số 87 thì sẽ được một nước da trắng nõn nà. Xà bông này rất tốt, lại thơm tho, giá bán rất hạ, có bán khắp các tỉnh Nam-Kỳ.

Vật giá khó tìm. Quí Bà quí Cô nên lưu tâm chớ lo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Số 87 Rue Canton — Cholon

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA
POUDRES DE COCK

Quí ông quí bà hãy dùng thuốc bột *Poudres de Cock* của ông Tân-sĩ Y-khoa thì sẽ được tì-vị mạnh mẽ, ăn ngon, ngủ kỹ, khỏe khoắn, tinh thần sảng khoái, da dẻ hồng hào, thân thể cường tráng, không bệnh hoạn.

Poudres de Cock là thứ thuốc bột chữa bá chứng, bá bệnh, nhứt là các chứng bệnh nó làm cho người ta phải khổ sở về tì-vị như: ăn không tiêu, bụng hay phồng, ợ hơi, ợ chua, ợ thối, hôi miệng, hay đau bao tử, đau gan, đau ruột, đau bụng, bụng hay sôi, hay đi tiêu, đi tiêu không tiêu, đi tiêu ra máu, ra mủ, ra nước trong, ra phân trắng, ra phân xanh, ra phân đỏ, ra phân đen, ra phân vàng, ra phân lỏng, ra phân sống, ra phân chín, ra phân nhão, ra phân khô, ra phân cứng, ra phân nhiều, ra phân ít, ra phân hôi, ra phân thối, ra phân tanh, ra phân chua, ra phân ngọt, ra phân đắng, ra phân cay, ra phân mặn, ra phân phèn, ra phân chát, ra phân nhạt, ra phân thường, ra phân bình thường, ra phân không bình thường, ra phân không thường, ra phân không bình thường, ra phân không thường, ra phân không bình thường, ra phân không